

Bojan Samson

gomila kliše pokisao praporci pepeljara
kupus crv cvrčak

ONJEGIN SE UŽELEO GRADA

Dok cvrčak pevuši,
razmišljam o prostranim
balskim dvoranama, i tračevima.
Pokisao, kupus osta neobran.
Dok trune u tami, crv će da ga ždere...
Ma samo neka zveckaju praporci!
Nekome je i pepeljara simbol,
meni je mesto za otresanje pepela.
Evo teme za razglabanje:
gomila seljaka urla
i radosno preti vilama.
Pričajmo o pobuni!
Treba prožvakati još jedan kliše
u praznjikavim večernjim satima.

IMA LI ŽIVOTA PRE SMRTI?

Svaki put
kada sa tatom
i bratom
posetim bakin grob,
cveće položim, zapalim sveću,
i krenem ka izlazu,
okružen čempresima
i kamenim pločama,
na pamet mi padne ona rečenica
iz domaćeg filma:
...Rodio si se vrlo mlad
i umro si pred sam kraj
svog života!

Podsetim na to
tatu i brata,
oraspoložimo se sva trojica
i počnemo razmišljati o večeri
koja nas čeka kod kuće.

ORLOVO PERO

Sveta lulo, postala si bajka
kojom uspavljujemo našu decu
Slobodu moju još uvek merim
širinom prerije kojom jašem
i snagom moga pokliča
Upamti trenutak
u kojem dozvoliš ponosu
da obrise tvoga postojanja ocrta
Orlovo pero nije uteha tek,
za prevarene
Bojama na okamenjenom licu
pozivam sada učutalu braću
Da li sam ja ta reč,
reč koja krv
u stampedo bizona pretvara?
Ili šarena tetovaža na ramenu?

Dim je most samo
između neba i zemlje